

POCZERNIĆ (3) *vb pf*

poczernić (2), **poczyrnić** (1); *poczernić BielKron, Oczko; poczyrnić RejZwierz.*

o jasne, e pochylone.

[*fut 3 pl poczérnią.*] ◇ *praet 3 pl m pers poczérnili* (1). ◇ *con 3 sg n by poczyrniło* (1). ◇ *part praet act poczérniwszy* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Zabarwić (też pobrudzić) na ciemno lub czarno (3) : [iż piżmo mózkowe także y Ambra w białoscie niegodzą/ bo poczérnią. *SienHerb* 516b.]

poczernić co (2): *Praczká rzekłá [do węglarza]/ [...] Bo cobych ia poprálá/ toby węgle twoie/ Wízytko mi poczyrniło RejZwierz* 121v; *Oczko* 13v.

W porównaniu (1): *które [choroby] fą tak łuche/ że łkurze/ iákoby blizny przyniówłzy/ áni wyćiec/ áni łyę záfufzyć mogą: ále iáko bláchy poczérniwłzy łkóre/ ognia ráczéy/ niż wrzodów/ ślad nieiáki máią Oczko* 13v.

a. Pofarbować na czarno [co komu] (1) :

Zwrot: »sobie poczernić« (1): *kthorzy łobie twarzy poczernili y włofi tym obyczáiem/ nábrawłzy śnieci ieczmienney/ zbijé ią z żołcią wołową przyczyniwłzy trochę oliwy/ á thym łie mázą ná káždy mieśiác BielKron* 262.

Formacje współrdzenne cf CZERNIĆ.

Cf POCZERNIENIE, POCZERNIONY

EW, ZCh